

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 1167-24
(ערר קורונה)

לפני כבוד חברי הוועדה:
עדי ליאב, עו"ד - יו"ר
אריאל ז'יטניצקי, רו"ח ועו"ד - חבר

העוררת: **בראבו כלים חד פעמיים בע"מ, מס' 514717743**
ע"י ב"כ עו"ד סיון הניק

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

לפנינו ערר שהגישה העוררת על החלטת המשיבה לדחות על הסף השגה שהגישה בעניין מענק אומיקרון בשל איחור בהגשתה. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים והאסמכתאות שצורפו להן הגענו לכלל מסקנה כי **דין הערר להתקבל**, כמפורט להלן.

רקע

1. העוררת היא חברה העוסקת בייבוא וסחר של כלים חד פעמיים.
2. ביום 1.3.2022 הגישה העוררת בקשה למענק אומיקרון וזאת בהתאם לחוק מענק סיוע לעסקים בשל ההשפעה הכלכלית של התפשטות זן אומיקרון של נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), תשפ"ב-2022 (להלן- **הבקשה ו- חוק האומיקרון** בהתאמה).
3. בגין הבקשה שולמו לעוררת עד ליום 18.9.2022 מקדמות בסך 131,873 ₪.
4. בחלוף למעלה משנה לאחר הגשת הבקשה, ביום 4.4.2023, התקבלה החלטת המשיבה הדוחה את הבקשה בהעדר קשר סיבתי (להלן- **הודעת הדחיה**).
5. ביום 23.5.2023 הגישה העוררת השגה על הודעת הדחיה וזו נשלחה על ידי מייצג העוררת לכתובת הדואר האלקטרוני Hashav.corona@taxws.goc.il (להלן- **ההשגה המקורית**). לימים יתברר כי כתובת זאת אשר הופיעה בהודעת הדחיה בהקשר אחר שגויה. עם זאת באותו המועד לא התקבלה כל אינדיקציה מן המשיבה כי ההשגה אשר הגישה העוררת בכתובת זאת יועדה למען שגוי כאמור.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

6. ביום 24.8.2023 התקבלה אצל העוררת דרישה להשבת המקדמות ששולמו לה בגין הבקשה. לאור הגשת ההשגה על ידי העוררת, פנתה העוררת אל המשיבה באמצעות המוקד הטלפוני, הודעות דואר אלקטרוני ומערכת מפ"ל על מנת לברר את פשר העניין, פניות אשר לא נענו על ידי המשיבה.
7. ביום 28.8.2023 שלחה המשיבה אל העוררת הודעת אימייל ובה צוין כי לעוררת חוב מס. באותו היום השיבה העוררת לנציגה ששלחה את ההודעה האמורה וציינה כי הגישה ערעור (השגה) בעניין המענק, ותוך שהיא מצרפת אליה העתק מההשגה המקורית.
8. ביום 26.9.2023 ובהעדר כל תגובה מצד המשיבה, פנתה העוררת אל המשיבה בשתי כתובות דואר אלקטרוני נוספות: corona2020@taxes.gov.il, doc.corona@taxes.gov.il ותוך שהיא מציינת כי ניסתה לפנות אל המשיבה בעניין זה באמצעות מערכת מפ"ל ובאמצעות המוקד הטלפוני, אך ללא הצלחה.
9. ביום 12.2.2024 שלחה העוררת דואר אלקטרוני נוסף בעניין, הפעם לכתובת הדואר האלקטרוני mokedreshut@taxes.gov.il אשר גם בו מציינת העוררת כי ניסתה ליצור עם המשיבה קשר במגוון ערוצים, אך ללא הועיל.
10. ביום 20.3.2024 או בסמוך לכך, השיבה המשיבה לעוררת בפעם הראשונה וזאת בהודעת דואר אלקטרוני. באותה הודעה ציינה נציגת המשיבה כי התיק אינו מצוי בסטאטוס "השגה" ועל כן על העוררת להגיש את ההשגה באופן מקוון בהתאם לקישור המופיע על גבי הודעת הדחיה.
11. בהמשך לנאמר, הגישה העוררת את השגתה בשנית באמצעות המערכת המקוונת (להלן- **ההשגה המקוונת**) ותוך שהיא חוזרת ופונה אל המשיבה על מנת להבהיר שהשגתה הוגשה בעבר.
12. ביום 9.6.2024 דחתה המשיבה את ההשגה המקוונת על הסף ומבלי שהיא דנה בה לגופה, וזאת בשל האיחור שבהגשתה תוך התייחסות להשגה כהשגה שהוגשה לראשונה ביחס להודעת הדחיה.
13. על החלטת המשיבה בהשגה הגישה העוררת ערר, הוא הערר שלפנינו.

תמצית טענות הצדדים

14. העוררת מציינת כי הגישה את השגתה המקורית במועד ולכך יש לתת משקל בעניינה. לדבריה, עם גילוי הטעות במען אליו שלחה את ההשגה המקורית פעלה ללא לאות לביורר העניין אך על אף מאמציה הכנים לקדם את הטיפול בעניינה במספר אפיקים שונים לא הצליחה לקבל תשובה מן המשיבה בעניינה. העוררת מפנה לכך שהמשיבה לא העמידה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

אותה על טעותה הן במועד הגשת ההשגה המקורית והן במענה לפניויה הנוספות. בהינתן האמור ומאחר ומדובר בטעות אנוש, מתקיימים לטעמה טעמים מיוחדים המצדיקים מתן ארכה להגשת השגתה.

15. עוד טוענת העוררת כי גם המשיבה עצמה איחרה את המועדים הקבועים למתן החלטתה. בעניין זה, מפנה העוררת לכך שעל המשיבה היה לקבל את החלטתה בתוך 100 ימים, אך זו התקבלה רק בחלוף 202 ימים.

16. לבסוף טוענת העוררת כי בטרם נדחתה השגתה על הסף לא ניתנה לה האפשרות לטעון בעניין וגם מסיבה זאת יש לקבל את הערר וכי בחינת עניינה לגוף העניין מעיד על סיכויי ערר טובים.

17. המשיבה מסכימה לכך שקיימת לה סמכות להאריך את המועד האחרון להגשת ההשגה אך טוענת כי מקרה זה אינו מצדיק מתן ארכה כאמור. לטעמה, שליחת ההשגה המקורית על ידי מייצג העוררת לכתובת שגויה היא בגדר רשלנות המצדיקה את דחיית ההשגה. המשיבה מפנה לכך שבמסגרת החלטת הדחיה נכתב במפורש כי על השגה להיות מוגשת באמצעות טופס מקוון תוך הוספת קישור להגשתה וכי הכתובת אליה נשלחה ההשגה המקורית שגויה. בהינתן האמור, סבורה המשיבה כי לא מתקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים מתן ארכה להגשת ההשגה.

18. אשר לזכות הטיעון של העוררת מציינת המשיבה כי החוק אינו מחייב אותה לפנות אל העוררת טרם קבלת החלטתה ועל כן יש לדחות טענה זאת.

19. לבסוף ולעניין סיכויי הערר מסבירה המשיבה כי מקום בו נדחתה השגה על הסף ממילא אין מקום להשקעת משאבים לבדיקת הטענות לגופן. עם זאת סבורה המשיבה כי בכל מקרה סיכויי הערר קלושים מאחר ובקשת המענק שבענייננו היא בקשת המענק היחידה שהגישה העוררת והדבר מעיד על היעדר קשר סיבתי למגפה. עוד הפנתה המשיבה לכך שקיימת תנודתיות בהכנסות העוררת הן ברמה השנתית והן ברמה החודשית. בעניין זה, הצביעה המשיבה על הכנסות העוררת בתקופות שונות כנתון המעיד על העדר קשר סיבתי למגפה.

דיון והכרעה

20. לאחר בחינת הטענות והחומרים שהוגשו הגיעה הוועדה לכלל מסקנה כי ניתן לדון בערר על פי הטענות שהוגשו בכתב בלבד וכי לא יהיה בכך כדי לפגוע בעשיית צדק בעניינם של הצדדים. לטעמנו מתקיימים בעניינה של העוררת טעמים מיוחדים המצדיקים מתן ארכה להגשת ההשגה ונעמוד להלן על הטעמים לכך.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

21. סעיף 15(א) לחוק האומיקרון קובע כי על השגה להיות מוגשת בתוך 45 ימים מהיום בו נמסרה לעוסק החלטת המשיבה בבקשה:

”(1) הרואה את עצמו נפגע מהחלטת המנהל בנוגע למענק סיוע הניתן לפי חוק זה, לרבות בנוגע להטלת קנס בשל הגשת תביעה ביתר, רשאי להגיש השגה לעובד רשות המסים בישראל שהמנהל הסמיכו לשם כך, בתוך 45 ימים מיום קבלת החלטה; החלטה בהשגה תהיה מנומקת ותינתן בכתב בתוך 120 ימים;”

22. כאמור, הודעת הדחיה מטעם המשיבה נשלחה והתקבלה אצל העוררת ביום 4.4.2024, והעוררת הגישה את השגתה המקורית עליה ביום 23.5.2024. העוררת הסבירה כי הגישה את השגתה **במועד**, אך בשל טעות אנוש נשלחה השגה זאת לכתובת דואר אלקטרוני שגויה.

23. זה המקום לעצור ולהבהיר כי חישוב מניין הימים אף לשיטת העוררת מוביל לכך שכבר באותו המועד איחרה למעשה את המועד האחרון להגשת ההשגה שכן זו הוגשה בחלוף 49 ימים ממועד קבלת החלטת המשיבה אצלה שהם מעבר ל-45 הימים שנקבעו לכך בחוק. טעות זאת מצד העוררת לא קיבלה כל התייחסות מצד המשיבה. כפי שנבהיר להלן, מכלול הנסיבות והשיקולים בעניינה של העוררת הוביל את הוועדה למסקנה כי היה מקום להאריך את המועד להגשת ההשגה מטעמה. בהינתן האמור לא מצאנו כי לתוספת זאת של 4 ימים נוספים כדי לשנות ממסקנתנו, ובפרט כאשר המשיבה עצמה לא מצאה מקום לטעון בעניין.

24. כאמור, העוררת הסבירה כי הגישה את השגתה במועד אך בשל טעות בתום לב הוגשה ההשגה באופן שגוי. בטרם נבחן את משמעותה של תקלה זאת על עניינה של העוררת, נבקש להבהיר את מהותה. הודעת הדחיה שהוציאה המשיבה כוללת בסופה שני קישורים שונים. האחד מפנה לתיבת דואר שנועדה לצורך השבת המקדמות, והשני למערכת המקוונת לצורך הגשת השגה:

את הסכום האמור יש להעביר לפקודת האוצר נציבות מס הכנסה, בבנק הדואר סניף 01 חשבון מספר 28977 קוד IBAN: IL42009001000000028977 ולציין את מספר הבקשה על גבי שובר ההפקדה או אישור ההעברה הבנקאית.

לאחר השבת סכום המקדמה, אנא שלח העתק מהאסמכתא לפקס מספר 073-3732228 או בדואר אלקטרוני

Hashav.corona@taxes.gov.il

בהתאם לסעיף 15(א) לחוק, הנך רשאי/ת להגיש השגה על החלטה זו תוך 45 יום מיום קבלתה. השגה תוגש באמצעות טופס מקוון ותכלול את כל הפרטים והצדפות הדרושים לשם בחינת טענותיך ועמידתך בתנאי הזכאות למענק. ניתן להגיש השגה באתר רשות המסים או באמצעות קישור זה: [הגשת השגה](#)

25. טעותה של העוררת במקרה זה היתה בכך ששלחה את השגתה אל כתובת הדואר האלקטרוני שצויינה בהחלטה לטובת טיפול בהשבת כספי המקדמות חלף הקישור אשר צוין אף הוא בהחלטה לצורך הגשת ההשגה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

26. לאור המתואר, סברה העוררת באותה העת כי הגישה את השגתה כנדרש. המועד הראשון בו התוודעה העוררת לכך שקיימת בעיה כלשהי עם השגתה היה ביום 24.8.2023 אז הודיעה לה המשיבה באמצעות האימייל כי קיים לחברה חוב מס. ארבעה ימים בלבד לאחר מכן השיבה העוררת אל אותו גורם אצל המשיבה ממנו נשלחה ההודעה האמורה, והסבירה כי הגישה השגה על הודעת הדחיה. המשיבה נמנעה מלהשיב לפניה זאת של העוררת או להפנות את הסברי העוררת אל הגורם הרלבנטי אצלה.
27. לאחר מכן, לאורך הזמן ובהעדר כל מענה מצד המשיבה, ניסתה העוררת לפנות אליה שוב ושוב על מנת להבין את מצבה וזאת במועדים ובאפיקים שונים, אך גם זאת ללא הועיל. נציין כי באותה העת חלו חגי תשרי אשר מיד לאחריהם פרצה מלחמת חרבות ברזל ויש להניח כי גם לכך היתה השפעה על התארכות הזמן הן מצד העוררת והן מצד המשיבה.
28. רק ביום 20.3.2024 ומכאן שבחלוף חצי שנה מאז פנייתה הראשונה למשיבה בעניין ההשגה, קיבלה העוררת בפעם הראשונה מענה והובהר לה כי ההשגה המקורית שהגישה איננה מעודכנת אצל המשיבה וכי עליה להגיש את ההשגה באופן מקוון. לאור האמור ולאחר התייעצות עם רואה החשבון שלה, הגישה העוררת את ההשגה המקוונת בתוך 12 ימים, וזאת ביום 2.4.2024.
29. כאן המקום לציין כי איננו מקבלים את טענת המשיבה אשר רמזה לכך שהגשת ההשגה המקוונת בחלוף 12 ימים לאחר מענה המשיבה מעידה על שיהוי מסוים מצד העוררת ("לעוררת לא אצה הדרך"). לאחר תקופה כה ארוכה בה מנסה העוררת לקבל מידע אודות מצבה ובשעה שבאותה העת עדיין לא הובהרה לעוררת הסיבה בגינה ההשגה המקורית לא עודכנה אצל המשיבה, איננו מקבלים טענה ולפיה תקופה של 12 ימים מעידה על שיהוי בעל משמעות מצד העוררת. העוררת נדרשה להתיעץ עם גורמי המקצוע אצלה ולקבל החלטה על המשך ניהול ההשגה כך שבנסיבותיה תקופה קצרה זאת אינה יכולה להישקל כנגדה לעניין הארכה המבוקשת.
30. מהשתלשלות העניינים שתוארה לעיל מתבררת התמונה הבאה. העוררת שגתה במעמד הגשת ההשגה בהיסח הדעת – טעות שהיא אינה מתכחשת אליה. החל מרגע זה ומיד עם התוודעותה לכך שקיימת בעיה כלשהי עם ההשגה שהגישה (ועוד בטרם הבינה מה מקורה) פנתה העוררת שוב ושוב אל גורמים שונים אצל המשיבה על מנת לברר מה קרה, אך ללא קבלת מענה. לבסוף זמן קצר ביותר לאחר קבלת מענה מצד המשיבה המורה לה כיצד עליה לפעול, הגישה העוררת את ההשגה המקוונת.
31. בפסיקה נקבע כי כאשר הטעות שבבסיס האיחור היא טעות שבהיסח הדעת אשר אינה עולה כדי רשלנות או הזנחה ניתן יהיה לתקנה על ידי הארכת מועד:

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

"בדרך כלל טעות של בעל דין או של בא-כוחו אינה מהווה צידוק להארכת המועד. טעות משקפת רשלנות או הזנחה, והסמכות להאריך את המועד לא נועדה להתגבר על תקלות שמקורן באלה. יחד עם כך ייתכנו מצבים, שבהם מקור התקלה בטעות אנוש גרידא, שאינה מגעת לכלל רשלנות או הזנחה. איש אינו מחוסן מפני טעות, הנגרמת באקראי ובהיסח הדעת (השווה סעיף 81 לחוק בתי המשפט [נוסח משול], תשמ"ד-1984), ובמידת הצורך ניתן לתקן טעות שכזו על-ידי הארכת מועד (השווה ע"א 561/77, 3]742, בעמ' 642). " (ב"ש 304/86 דב ברנר נ' ריינה וולקן (ניתן ביום 13.5.1986)).

32. עוד בהתאם לפסיקה קיימים מקרים מיוחדים בהם תוכר טעות כטעם מיוחד המצדיק הארכת מועד, ובפרט כאשר עוצמת הפגיעה בציפיות בעל הדין האחר היא פחותה:

"לאחרונה חל ריכוך של ההלכה הנוקשה שנהגה עד כה בסוגיית הארכת המועד מחמת טעות. כך נפסק, כי אין לשלול בכל מקרה בקשה למתן ארכה בשל טעות שבדין, וכי מקום שעוצמת הפגיעה בציפיות בעל הדין האחר היא פחותה, ניתן יהיה להכיר בטעות זו כטעם מיוחד להארכת מועד. כך יהיה, למשל, מקום בו נתן בעל הדין הודעה לבעל הדין האחר ביחס לכוונתו להגיש ערעור או עתירה לדיון נוסף. לעתים, חשיבות האינטרס של בעל הדין הטועה תכתוב את התוצאה (ראו: בש"א 6708/00 יוסף אהרן נ' אהרן אמנון, פ"ד נד(4) 702); כל מקרה ונסיבותיו" (רע"א 9073/01 יהודית פרנקו-סידי נ' הרשות המוסמכת לפי חוק נכי רדיפות הנאצים (ניתן ביום 29.1.2002)).

33. כמתואר לעיל, הטעות אשר התרחשה במקרה שלפנינו היא טעות אנוש ממנה איש לא חסין. העוררת לא התכחשה לה ופירטה אודותיה בצורה רחבה וגלויה תוך שהיא נתמכת בתצהיר. כמו כן ולעניין הסתמכות המשיבה על סופיות הדיון, נציין כי העוררת צירפה אסמכתא לכך ששלחה את ההשגה המקורית אל המשיבה. המשיבה נמנעה מלהתייחס לטענה זאת בכתב התשובה שהגישה, אך מאידך לא הכחישה את דבר קבלתה אצלה. בהינתן שההשגה המקורית הגיעה לידי המשיבה (אף אם לא למען שיועד לכך), יש בכך כדי להעיד על מידת ההסתמכות שיש למשיבה בדבר סופיות הדיון. כאשר העוררת פונה אל המשיבה פעם אחר פעם ומציינת כי נשלחה השגה מטעמה על הודעת הדחיה, קשה לראות במשיבה כמי שהסתמכה על סופיות הדיון בעניינה של העוררת.

34. עוד נוסף כי לאור הנסיבות המתוארות קיים חוסר הגינות מסוים מצד המשיבה העומדת על המועדים הקבועים בדווקנות שעה שהיא עצמה חרגה מהם. בהתאם לסעיף 6 לחוק האומיקרון היה עליה לקבל את החלטתה בבקשה בתוך 100 ימים. בקשת העוררת הוגשה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ביום 1.3.2022 והחלטת המשיבה התקבלה ביום 4.4.2023 ומשכך באיחור של 199 ימים. אף שאין מקום לאזן בין מחדלי העוררת למחדלי המשיבה, נקבע לא אחת כי איחור המשיבה (הקודם לאיחור העוסק) יכול להוות אף הוא שיקול המצדיק הקלה מסוימת בדרישה לטעמים מיוחדים (ערר 1458/23 **לנבו שיווק ואחזקות בע"מ נ' רשות המסים**) (ניתן ביום 13.8.2023) (להלן- **לנבו**)).

35. עוד נציין כי הגשת השגה היא המסגרת הראשונה בה מתאפשר למבקש לטעון כנגד דחיית הבקשה ועל כן ככלל הדרישה לטעמים מיוחדים היא מקלה יותר (ר' למשל עניין **לנבו**; ערר 1665-23 **פרומו עבודי קידום מכירות והפקות אירועים בע"מ נ' רשות המסים**) (ניתן ביום 6.11.2023); ערר 1509-23 **שיא גל עוז הפצה ולוגיסטיקה בע"מ נ' רשות המסים**) (ניתן ביום 11.4.2024)). שלילת זכות הגישה לערכאות ואגב כך מניעת האפשרות למיצוי טענות העוררת כנגד החלטת המשיבה בשל טעות בתום לב ובהיסח הדעת היא תוצאה קשה המעוררת חוסר נוחות כאשר ההליך שבפנינו הוא הליך סוציאלי לגביו נקבע שניתן להקל בפרשנות המועדים הקבועים בו (**עניין מהדנה**)).

36. אשר לסיכויי הערר שהם שיקול נוסף אותו יש לשקול בענייננו, סבורה הוועדה כי על פני הדברים ומבלי לקבוע מסמרות יש בפי העוררת טענות כבדות משקל גם לגוף העניין. הנימוק בגינו נדחתה בקשת העוררת הוא העדר קשר סיבתי ותוך שהמשיבה משווה לצורך העניין בין הכנסות העוררת בתקופת הבסיס (1-9/2019) להכנסותיה במועדים שלאחר תקופת הזכאות (3-12/2022) אשר לא חזרו אל אותם היקפים עליהם דיווחה בתקופת הזכאות. בהתאם לפסיקה, אף שקצב ומידת התאוששותו של עוסק לאחר המגפה יכולה להוות אינדיקציה בשאלת הקשר הסיבתי אין בכך כדי להוות ראיה חותכת להעדרו (עמ"נ 15278-03-24 **מדינת ישראל נ' קריגרים השקעות בע"מ**) (פורסם באתר הוועדה, 22.9.2024)). עוד נציין כי העוררת העלתה במקרה זה טענה לעונתיות ותוך שהיא תומכת טענותיה באסמכתאות.

סיכום ומסקנות

37. לאור כל המפורט לעיל, בשים לב לסיבה שהובילה לאיחור, משכו, התנהלות העוררת לאחר גילוי הטעות והתנהלות המשיבה בעניינה של העוררת, הגענו למסקנה כי דין הערר להתקבל במובן זה שהחלטת המשיבה לדחות את ההשגה על הסף – מבוטלת. המשיבה מתבקשת לבחון את ההשגה מחדש ולדון בה לגוף העניין, בתוך 90 ימים מהיום.

38. באשר לשאלת ההוצאות, לאור התוצאה אליה הגענו, בשים לב לכך שטעות העוררת היא אשר הובילה לצורך בפתירתו אך מאידך גם לעמידת המשיבה על המשך ניהולו חרף

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

נסיבותיו הייחודיות והערת הוועדה על כך, תישא המשיבה בהוצאות העוררת בגין ההליך דן בסך 2,500 ₪.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, ז' טבת תשפ"ה, 07/01/2025, בהעדר הצדדים.

1167-24

אריאל ז'יטניצקי, רו"ח ועו"ד
חבר הוועדה

עדי ליאב, עו"ד
יו"ר הוועדה